



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci žalobce **V. M.** proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě ze dne 10. 5. 2012 označené jako „*Správní žaloba proti nesprávnému úřednímu postupu Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 16. 4. 2012, č. j. KUJI 25309/2012 a ze dne 4. 5. 2012, č. j. KUJI 30553/2012*“, na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[1] Dne 21. 5. 2012 obdržel zdejší soud žalobcovo podání ze dne 10. 5. 2012 označené jako „*Správní žaloba proti nesprávnému úřednímu postupu Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 16. 4. 2012, č. j. KUJI 25309/2012 a ze dne 4. 5. 2012, č. j. KUJI 30553/2012*“. Podání bylo členěno na dvě části označené body 1) a 2), přičemž každá z těchto částí se týkala jiného „nesprávného úředního postupu“ žalovaného. Závěr žaloby obsahoval žalobní petit.

[2] V části 1) žaloby brojil žalobce proti postupu žalovaného, který v přípisu ze dne 4. 5. 2012, č. j. KUJI 30553/2012 OUP 404/2011 Cí-18, nazvaném „*Opatření na sousedním pozemku nebo stavbě – opatření dle § 80 odst. 4 písm. a) SŘ*“, uvedl, že „*stavebnímu úřadu se přikazuje ukončit řízení o opatření na sousedním pozemku nebo stavbě ... nejpozději však do*

31. 3. 2013“. Dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, však o opatření proti nečinnosti mělo být vydáno usnesení. Žalovaný ovšem vyhotovil pouze písemnost, proti které se žalobce nemohl odvolat. Ve věci již žalovaný usnesení vydal dne 8. 12. 2011, to však bylo k žalobcově odvolání zrušeno Ministerstvem pro místní rozvoj, neboť v něm nebylo uvedeno datum, do kdy má být věc skončena. Napadený přípis je nezákonný, neboť jím stanovená lhůta pro ukončení řízení (31. 3. 2013) je nepřiměřená.

[3] V části 2) žaloby poukázal žalobce na přípis ze dne 16. 4. 2012, č. j. KUJI 25309/2012, v němž žalovaný mimo jiné konstatoval, že řešení závadného stavu stavby J. B. se postupuje Městskému úřadu Pacov (dále též „stavební úřad“). I v tomto případě se jedná o nesprávný úřední postup, neboť věc byla postoupena podjatým úředním osobám – vedoucímu odboru výstavby S. a jeho podřízenému M. Tito jsou ve vztahu k žalobci v nepřátelském poměru, opakovaně zneužili pravomoci úřední osoby. Svým jednáním v souvisejících řízeních žalobci způsobili újmu a J. B. prospěch. Zneužití pravomoci úřední osoby se dopustila též pracovnice žalovaného JUDr. C., a to nejen schvalováním postupu stavebního úřadu. V různých řízeních nedodržovala zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí. Vůči stavebnímu úřadu je nečinná. Věc je účelově protahována, absence spisu přitom není důvodem pro nečinnost úředníka. Jednání uvedených úředníků je zvláště nebezpečné pro společnost.

[4] Žalobce navrhl provedení důkazu výsledkem svědků JUDr. C. a K. (zaměstnanci žalovaného), S. a M. (úředníci stavebního úřadu), žalobcova bratra J. M. a zaměstnankyně Ministerstva pro místní rozvoj V. Š.

[5] Na základě uvedeného pak navrhl, aby soud žalovanému přikázal vydat ve lhůtě 5 dnů usnesení dle § 80 správního řádu ve věci opatření na sousedním pozemku, dále aby soud vyloučil úředníky Městského úřadu Pacov S. a M. ze všech řízení, v nichž je žalobce účastníkem, a též zakázal JUDr. C. činit úkony v řízeních, v nichž je žalobce účastníkem.

[6] K výzvě soudu ze dne 4. 6. 2012 (č. 1. 8) žalobce část 2) žaloby doplnil podáním ze dne 24. 6. 2012. Konstatoval, že stavební úřad zahájil řízení o opatření na sousedním pozemku v lednu 2010. Lhůta, v níž měl ve věci rozhodnout, tak již několikrát uběhla. Naposledy měl spis k dispozici 59 dnů, přesto ve věci nerozhodl, neboť si spis vyžádal nadřízený orgán. Od té doby stavební úřad uvádí, že příslušný spis nemá k dispozici, pročez nemůže rozhodnout. Žalovaný takové jednání a protahování věci schvaluje. Stavba J. B. přitom měla být odstraněna již v roce 2009. Stavební úřad sice rozhodl o odstranění této stavby, není však schopen zajistit výkon tohoto rozhodnutí. Dále žalobce zopakoval svá tvrzení o podjatosti úředníků stavebního úřadu M. a S. a o nezákonném postupu pracovnice žalovaného JUDr. C. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil převzít věc opatření na sousedním pozemku a vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Současně navrhl, aby soud vyloučil úředníky stavebního úřadu M. a S. z řízení ve věci opatření na sousedním pozemku. K důkazu žalobce navrhl vyslechnout jako svědky též tajemníka Městského úřadu Pacov K. a sekčního ředitele krajského úřadu B.

[7] Podáním ze dne 17. 11. 2012 žalobce navrhl provedení důkazu všemi spisy stavebního úřadu ve věci drobné stavby oplocení, ve věci řízení o pokutě uložené stavebním úřadem žalobci, jeho bratrovi J. M. a I. M., ve věci stavby J. B., ve věci vyslovení podjatosti zaměstnanců Městského úřadu Pacov, a dále všemi souvisejícími spisy žalovaného.

[8] Podáním ze dne 24. 11. 2012 žalobce označil svého bratra J. M. za osobu zúčastněnou na řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[9] Žalovaný ve vyjádření k části 1) žaloby uvedl, že opatření proti nečinnosti ze dne 4. 5. 2012 bylo vydáno v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu. Žalovaný původně vydal usnesení dle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu, to však bylo zrušeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. 3. 2012, dle něhož žalovaný nezjistil relevantní údaje k prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Řízení není možno dokončit, neboť stavební úřad nemá k dispozici kompletní správní spis. Ten byl zaslán Městskému soudu v Praze, který vede řízení o žalobě téhož žalobce. Spis byl prostřednictvím ministerstva vyžádán již před pěti měsíci zpět, dosud však nebyl zapůjčen zpět. Aby předešel případné nečinnosti stavebního úřadu, zvolil žalovaný postup dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu a opatřením stanovil stavebnímu úřadu variabilní lhůtu k ukončení řízení.

[10] K části 2) žaloby žalovaný konstatoval, že přípis ze dne 16. 4. 2012 byl odpovědí na žalobcovo podání adresované řediteli krajského úřadu. V této části žalobce napadá postup žalovaného při vyřizování podnětu na závadný stav chaty J. B. Tento podnět však žalovaný dle § 12 správního řádu postoupil příslušnému Městskému úřadu Pacov. V této věci dosud žalovaný neprováděl žádné úkony.

[11] Žalovaný uzavřel, že v předmětných věcech nevydával žádná rozhodnutí, ani neprováděl žádný zásah, podaná žaloba je tak nepřipustná.

III. Jednání konané dne 4. 12. 2012

[12] V rámci jednání soud poučil žalobce o žalobních typech dle soudního řádu správního a následně ho vyzval k upřesnění předmětu žaloby a žalobního petitu. Žalobce uvedl, že brojí proti nečinnosti žalovaného. Pokud jde o žalobní petit, navrhl, aby soud a) ve věci opatření na sousedním pozemku uložil žalovanému povinnost vydat usnesení dle § 80 správního řádu, b) ve věci návrhu na nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací uložil žalovanému povinnost vydat usnesení dle § 80 správního řádu, jímž věc převezme a rozhodne namísto nečinného stavebního úřadu, a c) deklaroval podjatost úředníků stavebního úřadu S. M. a J. S.

[13] Žalobce dále vzal výslovně zpět své podání ze dne 24. 11. 2012, jímž označil svého bratra J. M. za osobu zúčastněnou na řízení.

[14] Žalovaný při jednání setrval na svém předchozím písemném vyjádření a návrhu.

IV. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[15] Zdejší soud se v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.

IV. a) Skutkový stav

[16] Ze správního spisu předloženého v rozsahu umožňujícím projednání věci a dále též z příloh doložených soudem žalobcem vyplynuly následující skutečnosti. Pro větší přehlednost (a znázornění dlouhodobých procesních vztahů mezi žalobcem, stavebním úřadem a žalovaným) soud přitom sumarizoval i některá další řízení, jichž byl žalobce účastníkem, s předmětem žaloby však související pouze nepřímo.

[17] Zde je nutno v první řadě poukázat na **řízení o odstranění drobné stavby oplocení sourozenců M.** zahájené stavebním úřadem dne 7. 7. 2004. V jeho rámci stavební úřad rozhodnutím ze dne 23. 1. 2008, č. j. Výst.2858/2004/Ma, nařídil J. M. odstranění stavby oplocení na pozemcích parc. č. 1912, 1280/9 (1433/1) a vjezdových vrat na pozemku parc. č. 1435, vše v katastrálním území Vyklantice (výrok I. rozhodnutí), žalobci pak nařídil odstranění stavby oplocení na pozemcích parc. č. 1435, 1436 a 1942 v katastrálním území Vyklantice (výrok II.). Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 22. 9. 2008, č. j. KUJI 61791/2008, sp. zn. OUP 187/2008 Cí-5. Toto rozhodnutí žalovaného však Krajský soud v Brně k žalobě zrušil rozsudkem ze dne 10. 1. 2011, č. j. 29 Ca 264/2008-72, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 10. 2011, č. j. 5 As 42/2011-112. Paralelně se soudním přezkumem probíhalo též řízení o povolení obnovy řízení o odstranění stavby oplocení a posléze obnovené řízení o odstranění stavby předmětného oplocení. Jak je soudu známo z věci vedené jím pod sp. zn. 29 A 21/2012, řízení o odstranění stavby předmětného oplocení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím ze dne 10. 2. 2012, č. j. KUJI 10386/2012, sp. zn. OUP 135/2011 Cí-25, jímž žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 23. 1. 2008 o odstranění stavby zrušil dle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (tedy s účinky ukončení řízení).

[18] Žalobcova majetku (konkrétně jeho pozemku parc. č. 1436 v katastrálním území Vyklantice) se týkalo též **řízení o odstranění stavby rekreační chaty J. B.** na pozemcích st. 48 a parc. č. 1436 v katastrálním území Vyklantice. V tomto řízení stavební úřad rozhodnutím ze dne 6. 11. 2008, č. j. Výst.4367/2007/Ma, nařídil vlastníku stavby J. B. odstranění stavby předmětné rekreační chaty, a to ve lhůtě 4 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí, uložil mu povinnost předložit návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby, a dále povinnost nahradit náklady řízení, a stanovil též další podmínky pro odstranění stavby. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 3. 2009.

[19] V návaznosti na posledně uvedené řízení stavební úřad dne 14. 1. 2010 oznámil (pod č. j. MP/00617/2010/Výst/Ma, sp. zn. Výst./00275/2010/Ma) zahájení **řízení o žádosti J. B. o uložení opatření na sousedním pozemku** dle § 141 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Konkrétně J. B. požádal o uložení povinnosti žalobci, aby ze svých pozemků parc. č. 1435 a 1436 v katastrálním území Vyklantice umožnil provedení prací souvisejících s odstraněním stavby rekreační chaty na pozemcích st. 48 a parc. č. 1436 v katastrálním území Vyklantice.

[20] V rámci řízení o uložení opatření na sousedním pozemku byla ve dnech 8. 2. 2010 až 19. 7. 2011 řešena podjatost úředníků stavebního úřadu J. S. a S. M. Dne 5. 8. 2011 vydal stavební úřad oznámení o pokračování v řízení a současně nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s ohledáním na místě, a to na den 1. 9. 2011.

[21] Následně stavební úřad zaslal žalobci přípis ze dne 20. 9. 2011, nazvaný „*Seznámení s podklady rozhodnutí*“. V něm uvedl, že žalobce si v úložní době nepřevzal oznámení o pokračování v řízení ze dne 5. 8. 2011 a nezúčastnil se jednání konaného dne 1. 9. 2011. Z tohoto důvodu stavební úřad žalobci oznámil, že jsou shromážděny podklady pro rozhodnutí ve věci, a poučil ho dle § 36 odst. 3 správního řádu. Přípis žalobce převzal dne 13. 10. 2011.

[22] Dne 5. 10. 2011 žalovaný obdržel podání žalobce ze dne 1. 10. 2011, jímž žalobce mimo jiné požádal žalovaného, aby dle § 80 správního řádu učinil opatření proti nečinnosti stavebního úřadu v řízení o uložení opatření na sousedním pozemku. Uvedl, že řízení bylo

zahájeno dne 14. 1. 2010, dosud však nebylo vydáno rozhodnutí, a to aniž by bylo řízení přerušeno či stavebním úřadem požádáno o prodloužení lhůty.

[23] Dne 2. 11. 2011 žalovaný obdržel podání žalobce ze dne 30. 10. 2011, kterým žalobce mimo jiné opětovně požádal žalovaného, aby dle § 80 správního řádu učinil opatření proti nečinnosti stavebního úřadu v řízení o uložení opatření na sousedním pozemku. Konstatoval, že dne 5. 8. 2011 stavební úřad oznámil pokračování v řízení, rozhodnutí však dosud nebylo vydáno, přestože od pokračování v řízení uplynulo již více než 85 dnů.

[24] Na tato podání žalovaný zareagoval přípisem ze dne 4. 11. 2011, č. j. KUJI 93756/2011 OUP 404/2011 Cí-3, v němž konstatoval, že řízení o uložení opatření na sousedním pozemku bylo zahájeno dne 7. 1. 2010, od února 2010 do července 2011 se však řešila podjatost úředních osob. Ode dne 19. 7. 2011 byl spis vrácen stavebnímu úřadu a ten konal ve věci úkony směřující ke konečnému rozhodnutí. Nicméně meritorní rozhodnutí dosud vydáno nebylo, z hlediska § 80 správního řádu tedy stavební úřad je nečinný. K tomu žalovaný dodal, že i přes zjištěnou nečinnost nebude ve věci ukládat žádná opatření. Žalobce totiž podal žalobu na ochranu proti nečinnosti Ministerstva pro místní rozvoj ve věci odstranění stavby rekreační chaty J. B. a spisový materiál byl dne 4. 11. 2011 v originále postoupen Městskému soudu v Praze. V řízení o uložení opatření na sousedním pozemku tedy fakticky chybí celý správní spis. V řízení tak nelze činit žádné úkony.

[25] Téhož dne, tedy 4. 11. 2011, žalovaný obdržel žádost stavebního úřadu ze dne 1. 11. 2011 o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci do 1. 5. 2012, neboť bez správního spisu nelze v řízení pokračovat.

[26] Usnesením ze dne 9. 12. 2011, č. j. KUJI 103676/2011, sp. zn. OUP 404/2011 Cí-8, žalovaný dle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí o žádosti J. B. „do 30 dnů ode dne doručení správního spisu Městskému úřadu v Pacově“. Skutečnost, že stavební úřad nemá k dispozici kompletní důkazní materiál pro vedení řízení, shledal žalovaný nezpochybnitelným důvodem pro nemožnost provádění správních úkonů.

[27] Toto usnesení následně k odvolání žalobce zrušilo Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 9. 3. 2012, č. j. 2578/2012-83/208. V odůvodnění uvedlo, že lhůta pro vydání rozhodnutí byla žalovaným stanovena velmi neurčitě, vzhledem k tomu, že není znám její konec ani v rozmezí měsíců, pak ani nelze zkoumat, zda byla prodloužena přiměřeně.

[28] Následně žalovaný přípisem ze dne 4. 5. 2012, č. j. KUJI 30553/2012 OUP 404/2011 Cí-18, označeným jako „*opatření na sousedním pozemku nebo stavbě – opatření dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu*“, přikázal stavebnímu úřadu dle citovaného ustanovení ukončit řízení „do 30 dnů ode dne, kdy mu bude vrácen správní spis v této věci, nejpozději však do 31. 3. 2013“.

[29] Další postup žalovaného se týkal žalobcových podnětů ohledně **nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací na stavbě rekreační chaty J. B.** Pro nyní souzenou věc je podstatný poslední z těchto podnětů, tedy podání žalobce ze dne 5. 4. 2012, doručené žalovanému dne 10. 4. 2012, a označené pod bodem 1) jako „*Ohrožení na životě*“. V něm žalobce uvedl, že již dne 18. 9. 2011 upozorňoval na závažné skutečnosti ohledně předmětné stavby. Dosud však nebyla sjednána náprava, naopak došlo k ohrožení na životě, neboť jeden z panelů se zlomil a zřítíl. Tento panel je částečně i na pozemku žalobce. Nosná konstrukce střechy není zajištěna, sloup, který ji podpírá, je ve vzduchu. Tím trvá ohrožení na životech. Žalobce požádal, aby žalovaný ve věci bezodkladně učinil opatření.

[30] Toto žalobcovo podání žalovaný usnesením ze dne 12. 4. 2012, č. j. KUJI 254337/2012, sp. zn. OUP 151/2012 Cí-2, postoupil dle § 12 správního řádu k vyřízení stavebnímu úřadu.

[31] Následně žalovaný v přípisu ze dne 16. 4. 2012, č. j. KUJI 25309/2012, žalobci sdělil informaci o postoupení jeho podání ze dne 5. 4. 2012 v části týkající se závadného stavu stavby J. B. k vyřízení stavebnímu úřadu.

IV. b) Právní hodnocení

[32] Podaná žaloba se týká tvrzené nečinnosti žalovaného ve dvou posledně zmiňovaných řízeních či postupech, tedy v řízení o žádosti J. B. o uložení opatření na sousedním pozemku za účelem provedení prací souvisejících s odstraněním stavby rekreační chaty a v postupu ohledně podnětů žalobce k nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací na stavbě rekreační chaty J. B.

[33] V případě řízení o uložení opatření na cizím pozemku žalobce poukazuje na skutečnost, že žalovaný vyřídil žádost stavebního úřadu ze dne 1. 11. 2011 o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve věci pouhým přípisem dle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, a domáhá se toho, aby žalovaný opatření proti nečinnosti přijal ve formě usnesení dle § 80 správního řádu [žalobní návrh a)].

[34] V případě postupu žalovaného ve vztahu k podnětům žalobce k nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací se pak žalobce domáhá toho, aby žalovaný usnesením dle § 80 správního řádu věc převzal a rozhodl namísto nečinného stavebního úřadu [žalobní návrh b)].

[35] Na tomto místě je však nutno uvést, že nečinnostní žalobou dle § 79 s. ř. s. se lze domáhat pouze toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Opatření proti nečinnosti přijaté (v jakékoli formě) podle § 80 správního řádu však rozhodnutím ve věci samé ani osvědčením není. Nečinnostní žalobou se proto nelze domáhat toho, aby nadřízený orgán (zde žalovaný) vydal usnesení ve smyslu § 80 správního řádu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2010, č. j. 5 Ans 2/2010-127; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[36] Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 7 Ans 5/2008-164, ve věci „Adast Systems, a. s.“, publ. pod č. 2181/2011 Sb. NSS, posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení. Proto soud v projednávané věci žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že žalobce nemá tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby. Soud přitom neprovedl žalobcem navrhané výsledky svědků, neboť vzhledem k předmětu žaloby je považoval za nadbytečné. Správní spis pak, jak uvedeno již výše, žalovaný předložil v rozsahu umožňujícím projednání věci.

[37] Zamítnutí žaloby jako celku se pak logicky vztahuje též na doplňkový žalobní návrh c). Soud není oprávněn rozhodovat o podjatosti úředních osob. Tato rozhodovací pravomoc náleží pouze příslušným orgánům veřejné správy. Takové rozhodnutí může soud pouze přezkoumávat, a to nejčastěji pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ve věci samé.

[38] Nad rámec je nutno uvést, že soudní ochranu v dané věci nebylo lze žalobci poskytnout ani pokud by byla žaloba koncipována jako žaloba proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. (neboť žádné konečné rozhodnutí prozatím nebylo vydáno) či jako žaloba

zásahová dle § 82 a násl. s. ř. s. Zásahem sice může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, ve věci „*Olomoucký kraj*“, publ. pod č. 2206/2011 Sb. NSS), takový zásah však musí být způsobilý zasáhnout sféru práv a povinností jednotlivce a zároveň nesmí být pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení. Právě o takový procesní úkon technicky zajišťující průběh řízení, který nemá donucující povahu, se však jedná v případě opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Takový úkon či jeho neprovedení může být pouze vadou daného správního řízení, nemůže jím však být bezprostředně zasaženo do svobodné sféry jednotlivce. Zákonnost samotného postupu správního orgánu v řízení lze tedy přezkoumat pouze v rámci opravných prostředků proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé, případně následně v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2010, č. j. 5 Aps 6/2009-202, ve věci „*Telefónica O2 Czech Republic, a. s.*“).

[39] Na druhou stranu však má soud za to, že v případě řízení o uložení opatření na cizím pozemku není žalobce z hlediska soudní ochrany bezbranný vůči liknavosti správních orgánů. Jeho žaloba pouze mířila nesprávným směrem. Zde totiž soudní ochrana spočívá v žalobě proti nečinnosti samotného stavebního úřadu při vydání rozhodnutí ve věci samé. V rámci takové žaloby by se soud zabýval (viz § 79 odst. 1 s. ř. s.) též případně učiněným opatřením nadřízeného orgánu proti nečinnosti a jeho zákonnosti. K souzené věci je však v tomto ohledu nutno dodat, že správní řád při vydávání opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 4 písm. a) nevyžaduje formu usnesení (srov. též *Vedral J.: Správní řád, Komentář, II. vydání, BOVA POLYGON, Praha, 2012, str. 702*). Současně je možno uvést, že zapůjčení či předložení správního spisu jinému orgánu či soudu není samo o sobě relevantním důvodem k déletrvající pasivitě správního orgánu vedoucího řízení.

[40] Pokud jde o postup žalovaného ve vztahu k podnětům žalobce k nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací, nutno uvést, že ze správního spisu nevyplynulo, že by ve věci bylo zahájeno správní řízení. Řízení dle § 135 stavebního zákona je přitom řízením zahajovaným z moci úřední, proto podání, kterým dotčená osoba navrhuje zahájení tohoto řízení, není návrhem, který by řízení zahajoval. Z toho plyne, že vydání rozhodnutí o nařízení provedení nutných zabezpečovacích prací se nelze před zahájením takového řízení domáhat nečinnostní žalobou (srov. přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2010, č. j. 5 Ans 5/2009-139, a ze dne 31. 3. 2009, č. j. 8 Ans 1/2008-170, publ. pod č. 1849/2009 Sb. NSS).

V. Závěr a náklady řízení

[41] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobu nedůvodnou, pročež ji zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.

[42] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti (sem soud řadí i cestovné k jednomu jednání u soudu) nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. prosince 2012

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu